

Minulost

P.V.A.

Ta moje duše prohnílá!
Jak snadný je v ní zabloudit.
Malý lži skrz naskrz posílám,
neschopnej sám sebe odsoudit.
Ocitám se zas na hraně.
Nevím, ne, co si myslet mám.
Tvářím se možná nahraně.
To protože sám v sobě
se vůbec nevyznám.
Přestože jsem ti ublížil, trápil tě -
proč? - ani nevím sám -
víckrát tě hnusně ponížil,
pro tebe místo v srdci mám.
Místečko, i když malinký
brání mi říct si: tak a dost!
Zahodit všechny vzpomínky,
nehrabat se v nich a brát je jako minulost.